

15.

DLACZEGO MAMY CIERPIEĆ ZA GRZECH ADAMA?

Cele lekcji – wymagania ogólne

- ♦ pogłębienie rozumienia źródła grzechu;
- ♦ poszerzenie wiedzy na temat grzechu pierworodnego.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- ♦ na podstawie fragmentu biblijnego wyjaśnia, na czym polegał grzech pierworodny;
- ♦ definiuje pojęcie „zarzewie grzechu”;
- ♦ swoimi słowami wyjaśnia, skąd bierze się skłonność człowieka do czynienia zła.

Wartości

- ♦ uświadomienie słabej kondycji człowieka i wielkiej mocy Boga.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Nauczyciel odtwarza nagranie utworu *Wilki Dwa* zespołu Luxtorpeda, <https://www.youtube.com/watch?v=pHyulyH1kgs> (dostęp: 22.03.2020). Następnie zapisuje na tablicy zapamiętane przez uczniów frazy utworu, szczególną uwagę zwracając na refren. Kluczowe pytania lekcji to: Skąd na świecie wziął się grzech pierworodny i jakie skutki wywiera na funkcjonowanie człowieka dzisiaj?

Rozwinięcie tematu

Metoda – odczytanie tekstu na głos. Nauczyciel prosi jednego z uczniów o odczytanie biblijnego opisu grzechu pierworodnego – Rdz 3, 1-13 (podręcznik s. 92). Po lekturze nauczyciel zwraca uwagę na następujące zagadnienia:

- metodą Szatana jest manipulacja i kłamstwo (Czy rzeczywiście Bóg powiedział: „Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?”);

- Szatan w taki sposób kusi Ewę, aby zakazany owoc wydał się jej jak najbardziej atrakcyjny;
- złymi uczynkami często chcemy dzielić się z innymi, podobnie jak Ewa podająca owoc Adamowi;
- człowiek nie lubi ponosić konsekwencji swoich złych wyborów i ma skłonność do przenoszenia odpowiedzialności na innych: Adam na Ewę, Ewa na węża;
- opisy biblijne często posługują się symboliką, np. zakazanym owocem nie było jabłko – jego zerwanie oznacza nieposłuszeństwo ludzi wobec Boga.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel zaprasza uczniów do refleksji, jakie konsekwencje grzechu pierworodnego spotkały Adama i Ewę (wygnanie z raju, utrata doświadczenia bliskości i możliwości rozmowy z Bogiem twarzą w twarz, zło i cierpienie). Bóg zapowiada, że człowiek będzie pracował w pocie czoła i rodził dzieci w bólu, zatem podstawowe czynności ziemskie, które miały być źródłem szczęścia i satysfakcji, odtąd staną się trudem.

Podsumowanie: jest dla nas nadzieja i nie musimy się pograżać w rozpacz. Bóg uszanował wybór człowieka i dopuścił, aby poniósł on konsekwencje swego czynu, jednak go nie opuścił. Od razu – w protoewangelii (Rdz 3, 15) – zapowiedział zwycięstwo nad złem i podniesienie człowieka z upadku.

Metoda – dyskusja. Przykładem oddziaływania czyjegoś grzechu na innych są osoby z syndromem DDA (Dorośle Dzieci Alkoholików). Jeśli ktoś dorastał w domu, gdzie przynajmniej jedno z rodziców nadużywało alkoholu, wypracował sobie wzorce postępowania, które przeniósł potem w dorosłe życie. Te wzorce postępowania sprawdzały się w dzieciństwie, ale przeszkadzają w dorosłych relacjach rodzinnych, przyjacielskich i zawodowych. Następnie nauczyciel wspólnie z uczniami wypisuje najczęstsze cechy osób z zespołem DDA: brak radości z życia, niskie poczucie własnej wartości, unikanie bliskości, niezadowolenie i niska satysfakcja.

Podsumowanie: dorosłe dziecko z rodziny alkoholowej w żadnej mierze nie jest odpowiedzialne za chorobę alkoholową rodziców, jednak w wieku dorosłym ponosi konsekwencje wychowania w rodzinie dysfunkcyjnej. Musi być zatem świadome tych trudności i je minimalizować.

Metoda – pogadanka. Zastanówmy się, dlaczego każdy z nas dziedziczy skutki grzechu pierworodnego, chociaż zgrzeszyli Adam i Ewa. Skąd bierze się w nas skłonność do zła? Sobór Trydencki określił to mianem zarzewia grzechu. Można powiedzieć, że człowiek – produkt doskonały, stworzony przez dobrego Konstruktora – został zepsuty przez Szatana. To zepsucie jest w nas naprawiane przez łaskę uświęcającą. Natomiast na dnie duszy – pod warstwą zalaną wodą chrztu – tlą się ogniska grzechu, które mogą wybuchnąć nowym płomieniem, jeśli tylko dostaną paliwo.

Następnie nauczyciel przytacza słowa św. Pawła: „Łatwo przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać – nie. Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale czynię to zło, którego nie chcę. Jeżeli zaś czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale grzech, który we mnie mieszka” (Rz 7, 18b-20).

Zakończenie

Po grzechu pierwotnym natura ludzka jest skażona – mylimy się w decyzjach, ulegamy pokusom, odwracamy się od dobrego Boga, nie zawsze między ludźmi panuje miłość. Zarzewia grzechu zostają w nas, abyśmy nie przywłaszczyli sobie zbawienia otrzymanego za darmo w Chrystusie. Zaleczony alkoholik mówi codziennie: „Ja, alkoholik niepijący, chcę dobrze przeżyć kolejny dzień. Jestem alkoholikiem, iskra alkoholizmu jest we mnie, ale dzisiaj będę trzeźwym alkoholikiem i chcę prowadzić nowe życie”. Skoro jesteśmy zaleczeni przez Jezusa, powinniśmy modlić się codziennie: „Dzisiaj będę grzesznikiem niegrzeszącym. Proszę, pomóż mi, Boże, abym ja, potencjalny grzesznik i morderca, przeżył ten dzień bez grzechu i twórczo”.

Notatka

Notatka tworzona na bieżąco przy podsumowaniu poszczególnych etapów lekcji.

Korelacja z edukacją szkolną

- ♦ język polski – praca z tekstem biblijnym;
- ♦ wychowanie do życia w rodzinie – syndrom DDA;
- ♦ etyka – odpowiedzialność za swoje czyny;
- ♦ muzyka – utwór muzyczny.